

familjurnar tiggju krónur í part í ein sokallaðan kaffikassa, og tá undirtökan er so stór, gevur hesin kassin altíð eitt sindur av yvirs koti, ið so verður brukt til eina árliga útfærð.

– Í fyrraárið fóru vit ein túr til Saksunar, og úttast á lónni spældu vit so fót bált á sandinum, áðrenn vit fóru í eitt summarhús, ið onkur hevði atgongd til í bygðini. Har var so bórðreitt við onkrum góðum, greiðir Bjarni Clementsen frá.

– Og í fjór fóru vit inn á Toftir. Fyrst spældu vit fót bált á Svanskaskarði í ein tíma, áðrenn vit gingu til Runavíkar. Tað var eisini ein góð útfærð.

Soleiðis fáa teir við feðga-fót báltinum eisini hugna sær saman úttan fyri Havnina eina ferð um árið, og aftur í ár er ætlanin at gera eina útfærð, men enn er ikki greitt, hvar leiðin gongur.

Gott hugskot hjá øðrum at taka upp

Bjarni Clementsen heldur, at nú teir hava try á baki í Gundadali við feðga-fót bálti, kunnu teir ikki annað enn mæla øðrum til at gera tað sama.

– Tað er ikki minni upplagt úti á bygð, tí tað skal jú ikki so nógv til, og heldur ikki kostar hetta tiltakið nakað. Bara tað er væl skipað fyri, ber til hjá

øllum at fara undir tað sama, heldur hann.

– Og so kundi tað jú eisini verið stuttligt, um feðgarnir av teimum ymsu plássunum onkuntíð vitjaðu hvønnannan. Tí høvdu bæði synir og pápar saktans fingið okkurt gott burtúr.

At enda heldur Bjarni Clementsen at tað kanska ikki hevur ríkst at siga, at hóast alt annað gongur illa í samfelagnum, so er Gundadalur eitt gott stað, ið er har til tað sama – at bruka...

Lars Nedergaard, VÍF-venjari – takk og farvæl

Nú leyggardagin leikti VÍF í 1. deild aftur ein dyst í Vestmanna, og enn eina ferð vunnu teir á Kyndli. Í leikskránni, sum fekst við inn-gongdina henda dagin, stendur at lesa, at seinastu try árin hava VÍF og Kyndil leikt 17 dystir, úrslitið er at Kyndil hevur vunnið sjeið og VÍF hinar tiggju.

Tað, ið ein eigur at leggja til merkis í hesum sambandi er, at VÍF í hesum tíðarskeiði hevur havt danan Lars Nedergaard sum venjara.

Vit minnst øll, tá ið Lars kom til Vestmanna; ikki vóru tað mong, sum góvu hesum manni ein kjans. – Lars, sum tosaði so titt og ótyðuligt danskt og sum kravdi so nógv av sínum leikarum, at tað bert var fyri professionellur. Men í dag vita øll, at hansara krøv hava so dyggiliga givið úrslit og ment hvønn einasta leikara, sum hevur havt viljan at fylgt krøvum hansara.

Tað er ikki ov nógv sagt, at Lars við sínum verumáta og venjingarhátti hevur skapt eina so fantastiska disiplin ímillum tey smáu og eldru í VÍF, at tað verður ikki sum at siga tað at finna ein so ágrýtnan venjara aftur.

Vitandi um, at Lars hvønn einasta dag í try á hevur byrjað sin dag í hollini við at vant smábørn kl. 15.00, og síðan vant tey vaksnu út á kvøldið og sjáldan er givin fyrr enn út í móti midnætt, er eyðvitað, at tað verður ein veldug avbjóðing fyri tann og tey, sum skulu lyfta arvin eftir hann. Frá morgunstundini hevur hann gjørt alt pappirs-arbeiðið, lagt alla venjing og dystir til rættis í góðari tíð, so eingin ivi nakrantíð hevur verið um, nær dystur skal leikast, hvar dystur skal leikast, hvør koyra skuldi bilarnar, hvør skuldi leika við á liðnum osfr. Lars hevur veruliga lagað ein varða, sum

verður at standa í føroyskari ítróttarsøgu í langa tíð fram-yvir, tí hetta hevur so avgjørt ikki verið føroyskur standarður, at hava alt í góðari tíð.

Lars Nedergaard fer nú 1. april aftur til Danmarkar, har hann skal vera venjari hjá hondbóltsfelagnum Næstved, og samstundis fáa sær týsku Bundesliga-venjarat-bugvingina. Føroyski ítróttarheimurin er blivin munandi ríkari hesi árin, tí hevur verið millum okkum.

Lars, til seinast vilja vit í fót báltinum takka tær fyri eitt

sera fyrimyndarligt samstarv, sum vit ikki høvdu droymt um at fingið frá einum so »hondbóltssinnaðum« manni sum tær. Hetta visir bert, at góður ítróttarandi eisini styrkir ímillum ítróttargreinar, tá ið vilji er til tess. Til seinast vil eg ynskja tær og tínum góða eydna móti Kyndli leyggardagin og ikki minst í framtíðarstarvinum í Danmark. Takk fyri persónligt vinarlag okkara millum.

Birgir Waag Høgenesen

Hetta siga reglurnar um hondbóltsfinalur

Av tí at tað hevur vist seg at vera ivi hjá onkrum feløgum um, hvussu reglurnar eru fyri finalurnar í hondbóltskappingini, er skriv

frá Hans Holm, kappingarstjóra, sent bæði feløgum og fjølmiðlum hesum viðvikjandi, so eingin skal ivast í, hvat reglurnar siga um FM-finalurnar.

Í fyrsta lagi verður spælt á tann hátt, at tað liðið, ið er best av trimum dystum, er føroyameistari. Við øðrum orðum er eitt lið meistari, um tað vinnur tveir dystir. Samstundis verður sligið fast, at í øllum øðrum for-um skal ein triði dystur spælast!

Um so er, at tað framve-

is stendur á jøvnum millum liðini eftir triggjar dystir, eru møguleikarnir triggir:

a: Málmunurin í øllum trimum dystunum er avgerandi fyri, hvat av liðunum verður føroyameistari.

b: Er sami málmunur, skal umdystur spælast, ið er 2 x 5 minuttir.

c: Stendur framvegis á jøvnum í málmoni eftir umdyst, verður brotskasts-kapping eftir galdandi finalureglum, og tað liðið sum tá vinnur, er endaligi føroyameistari.

Við hesum skuldi so verið greitt, hvørjar reglurnar eru, ið eru galdandi fyri finalurnar, ið verða avgreiddar í hesum døgum.

hj.

Hans Holm hevur nú í skrivi gjørt greitt, hvat reglurnar siga um føroyameistarafinalurnar